

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) dne 10. února 2023 – trestní řízení proti M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.

(Věc C-75/23, Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov)

(2023/C 205/27)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Braşov

Navrhovatel

Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov

Obžalovaní

M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.

Poškozený

Rumunský stát

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 2 SEU, čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a čl. 4 [odst. 3] SEU ve spojení s čl. 325 odst. 1 SFEU, čl. 2 odst. 1 Úmluvy o ochraně finančních zájmů ⁽¹⁾ a články 2 a 12 směrnice o ochraně finančních zájmů ⁽²⁾ a směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽³⁾, s odkazem na zásadu účinných a odrazujících sankcí v případě závažného podvodu poškozujícího finanční zájmy Evropské unie a při uplatňování rozhodnutí Komise 2006/928/ES ⁽⁴⁾, s odkazem na čl. 49 odst. 1 poslední větu Listiny základních práv Evropské unie, vykládány v tom smyslu, že brání takové právní situaci, o jakou jde ve věci v původním řízení, v níž se obžalovaní domáhají uplatnění zásady použití mírnějšího ustanovení trestního zákona v situaci, kdy rozhodnutí vnitrostátního ústavního soudu prohlásilo za protiústavní zákonné ustanovení týkající se přerušení promlčecí doby trestní odpovědnosti (rozhodnutí z roku 2022) s odvoláním se na nečinnost zákonodárce, který nezasáhl, aby uvedl text zákona do souladu s jiným rozhodnutím téhož ústavního soudu, vydaným o čtyři roky dříve než posledně uvedené rozhodnutí (rozhodnutí z roku 2018) – přičemž v té době již byla judikatura obecných soudů vytvořená za použití prvního rozhodnutí ustálená v tom smyslu, že předmětný text nadále existoval v podobě zamýšlené v prvním rozhodnutí ústavního soudu – s praktickým důsledkem zkrácení promlčecí doby všech trestných činů, pro které nebyl před prvním rozhodnutím ústavního soudu vydán pravomocný odsuzující rozsudek, na polovinu a následného zastavení trestního stíhání obžalovaných v dané věci?
- 2) Musí být článek 2 SEU týkající se hodnot právního státu a dodržování lidských práv ve společnosti charakterizované spravedlností a čl. 4 [odst. 3] SEU o zásadě loajální spolupráce mezi Uníí a členskými státy při použití rozhodnutí Komise 2006/928/ES, pokud jde o závazek zajistit účinnost rumunského soudního systému, s odkazem na čl. 49 odst. 1 poslední větu Listiny základních práv Evropské unie, zakotvující zásadu použití mírnějšího ustanovení trestního zákona, vykládány ve vztahu k vnitrostátnímu soudnímu systému jako celku v tom smyslu, že brání takové právní situaci, o jakou jde ve věci v původním řízení, v níž se obžalovaní domáhají uplatnění zásady použití mírnějšího ustanovení trestního zákona v situaci, kdy rozhodnutí vnitrostátního ústavního soudu prohlásilo za protiústavní zákonné ustanovení týkající se přerušení promlčecí doby trestní odpovědnosti (rozhodnutí z roku 2022) s odvoláním se na nečinnost zákonodárce, který nezasáhl, aby uvedl text zákona do souladu s jiným rozhodnutím téhož ústavního soudu, vydaným o čtyři roky dříve než posledně uvedené rozhodnutí (rozhodnutí z roku 2018) – přičemž v té době již byla judikatura obecných soudů vytvořená za použití prvního rozhodnutí ustálená v tom smyslu, že předmětný text nadále existoval v podobě zamýšlené v prvním rozhodnutí ústavního soudu – s praktickým důsledkem zkrácení promlčecí doby všech trestných činů, pro které nebyl před prvním rozhodnutím ústavního soudu vydán pravomocný odsuzující rozsudek, na polovinu a následného zastavení trestního stíhání obžalovaných v dané věci?

- 3) V případě kladné odpovědi, a pouze v případě, že nelze podat konformní výklad čl. 2 odst. 1 SEU, musí být zásada přednosti unijního práva vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo vnitrostátní praxi, podle níž jsou obecné vnitrostátní soudy vázány rozhodnutími vnitrostátního ústavního soudu a závaznými rozhodnutími nejvyššího vnitrostátního soudu a nemohou z tohoto důvodu s rizikem kárného provinění z úřední povinnosti upustit od použití judikatury vyplývající z uvedených rozhodnutí, i když mají s ohledem na rozsudek Soudního dvora za to, že je tato judikatura v rozporu s článkem 2 SEU, čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU a čl. 4 [odst. 3] SEU ve spojení s čl. 325 odst. 1 SFEU, při použití rozhodnutí Komise 2006/928/ES, s odkazem na čl. 49 odst. 1 poslední větu Listiny základních práv Evropské unie, jak je tomu v původním řízení?

(¹) Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. 1995, C 316, s. 49).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. 2017, L 198, s. 29).

(³) Úř. věst. 2006 L 347, s. 1;

(⁴) Rozhodnutí Komise ze dne 13. prosince 2006, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci (Úř. věst. 2006, L 354, s. 56).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 15. února 2023 –
H GmbH v. Finanzamt M
(Věc C-83/23, H GmbH)**

(2023/C 205/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: H GmbH

Žalovaný: Finanzamt M

Předběžné otázky

Předběžné otázky týkající se výkladu směrnice 2006/112/ES (¹):

- 1) Přísluší příjemci plnění usazenému v tuzemsku vůči tuzemské finanční správě takzvaný přímý nárok podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 15. března 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05, EU:C:2007:167, pokud
- a) poskytovatel, který je rovněž usazen v tuzemsku, vystaví příjemci plnění fakturu, ve které je daň vykázána ve výši odpovídající tuzemské sazbě daně a kterou příjemce plnění zaplatí, přičemž poskytovatel daň vykázanou ve faktuře řádně odvede,
 - b) se v případě fakturovaného plnění ale jedná o plnění uskutečněné v jiném členském státě,
 - c) příjemci plnění je z tohoto důvodu v tuzemsku odmítnuto uznání nároku na odpočet DPH na vstupu, protože se nejedná o daň, která je v tuzemsku splatná ze zákona,
 - d) poskytovatel poté fakturu opraví v tom smyslu, že vypustí vykázání daně ve výši odpovídající tuzemské sazbě daně, a fakturovaná částka se tedy sníží o výši vykázané daně,
 - e) příjemce plnění není v důsledku zahájení insolvenčního řízení ohledně majetku poskytovatele s to od poskytovatele vymoci pohledávky na zaplacení a